

Vesnické děti si při západu slunce hrají na pláži. Asterix sedí na písku a těžce nese náhlé rozhodnutí svého přítele Panoramixe.

„Takové neštěstí, Obelixi! Vydát kouzelný lektvar do rukou neznámého mladého druida, navíc bez zkušeností! Kdo nám zaručí, že s ním bude zacházet správně? Co když jeho složení vyzradí? To by byl neodvratný konec nepoddajných Galů!“

Ale odpověď mu dá sám Panoramix, který byl schovaný za širokými zády našeho oblíbeného dodavatele menhirů!

Druid ukáže prstem na děti, které si hrají na pláži:

„Podívej, i tyhle děti budou potřebovat kouzelný lektvar, aby dokázaly vzdorovat nájezdníkům. Musím svůj recept předat dál... ale máš pravdu, je to riskantní podnik. Proto počítám s tím, že mi pomůžeš, abych se ve volbě svého nástupce nezmýlil.“

„Poslyš, Panoramixi, když vyrobí kouzelný lektvar nějaký jiný druid, budu ho smět konečně ochutnat?“ vmísí se do řeči Obelix.

Ale ustaraný druid se ani nepokusí na tuto věčnou otázku odpovědět...

